

MONITOR SPÓŁDZIELCZY

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

Część A

Rok II.

Warszawa, dnia 31 grudnia 1949 r.

Nr A 24

TRESC NUMERU:

	Str.
poz. 149 — Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 października 1949 r. o utworzeniu centrali spółdzielczo-państwowej pod nazwą: „Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego. Centrala Spółdzielczo-Państwowa”	1
poz. 150 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 17 grudnia 1949 r. w sprawie zmiany statutu Centrali Spółdzielni Pracy	2
poz. 151 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 21 grudnia 1949 r. w sprawie kosztów zakwaterowania, wyżywienia i przejazdów uczestników kursów, kurso-konferencji i pracowników szkolonych przy warsztacie pracy, finansowanych z SFSK	7
poz. 152 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 17 grudnia 1949 r. w sprawie kosztów szkolenia pracowników spółdzielczych, delegowanych na studia, finansowanych z SFSK	8
poz. 153 — Komunikat Wydziału Prezydialnego Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 23 grudnia 1949 r. w sprawie zmiany organizacji w ubezpieczeniach spółdzielczych	6
poz. 154 — Komunikat Centralnego Związku Spółdzielczego Działu Socjalnego z dnia 16 grudnia 1949 r. w sprawie rozprowadzania skierowań na wczasy pracownicze	8
Przegląd ustawodawstwa ogólnego	10

Poz. 149.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 października 1949 r.

D utworzeniu centrali spółdzielczo-państwowej pod nazwą: „Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego, Centrala Spółdzielczo-Państwowa”.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o centralach spółdzielczo-państwowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Lekkiego oraz Skarbu zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się centralę spółdzielczo-państwową pod nazwą: „Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego. Centrala Spółdzielczo-Państwowa”, w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia zwana „Centralą”.

§ 2. Siedzibą Centrali jest m. Warszawa.

§ 3. Przedmiotem działalności Centrali jest:

- 1) prowadzenie i organizowanie produkcji przemysłu ludowego i artystycznego w zakładach własnych oraz ośrodkach produkcyjnych spółdzielni,
- 2) prowadzenie i organizowanie zbytu wytworów przemysłu ludowego i artystycznego,

3) nadzorowanie, koordynowanie, kierowanie i instruowanie działalności gospodarczej członków Centrali, oraz zapewnienie tym członkom pomocy w zakresie prawidłowego wykonywania zadań gospodarczych, jak również czuwanie w drodze rewizji nad działalnością zrzeszonych spółdzielni.

§ 4. Nadzór państwowy nad działalnością gospodarczą Centrali sprawuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. 1. Kapitał zakładowy Centrali składa się z wkładów wpłaconych lub wniesionych przez Skarb Państwa.

2. Odrębne zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu Lekkiego i Skarbu, po zasięgnięciu opinii Centralnego

Związku Spółdzielczego, ustali ogólną wysokość wkładów pieniężnych i oznaczy wkłady majątku nieruchomościowego i ruchomego Skarbu Państwa na kapitał zakładowy.

§ 6. Statut Centrali nada Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego.

§ 7. Do czasu powołania władz Centrali w trybie art. 10 powołanej na wstępie ustawy, zarząd Centrali sprawuje Komisja Organizacyjna, powołana zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydanym w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Lekkiego z dnia 28 czerwca 1949 r. Zn. ORIE-10-01/24.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Poz. 150.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 17 grudnia 1949 r.

w sprawie zmiany statutu Centrali Spółdzielni Pracy

Zarząd CZS zatwierdza załączony nowy statut Delegatów Centrali Spółdzielni Pracy w dniu 11 Związku Spółdzielni Pracy, uchwalony przez Zjazd grudnia 1949 r.

STATUT ZWIĄZKU SPÓŁDZIELNI PRACY.

§ 1.

Centrala nosi nazwę: Związek Spółdzielni Pracy, zwany w dalszym ciągu w skrócie „Centralą”. Siedzibą Centrali jest m. st. Warszawa, a terenem jej działalności obszar Państwa Polskiego.

§ 2.

Centrala jest członkiem Centralnego Związku Spółdzielczego.
Czas trwania Centrali nie jest ograniczony.

I. CEL DZIAŁALNOŚCI.

§ 3.

Celem Centrali jest:

- 1) realizacja zadań Państwa Ludowego w dziedzinie uspołecznienia gospodarki drobnostawowej w zakresie drobnego przemysłu, rzemiosła i chałupnictwa,
- 2) organizowanie spółdzielczości pracy jako formy uspołecznienia drobnej wytwórczości i usług,
- 3) podnoszenie poziomu gospodarczego i organizacyjnego spółdzielni wytwórczych i usługowych, oraz powiązanie ich działalności z planową gospodarką Polski Ludowej,
- 4) inicjowanie produkcji uzupełniających przemysł państwowy i artykułów deficytowych,
- 5) aktywizowanie terenów gospodarczo zacofanych i zatrudnienie lokalnych rezerw roboczych,
- 6) wykorzystywanie surowców miejscowych oraz organizowanie usług i produkcji dla zaspokojenia potrzeb miejscowych.

II. PRZEDMIOT DZIAŁALNOŚCI

§ 4.

Centrala realizuje powyższe cele przez: organizowanie spółdzielni pracy i ich związków branżowych, planowanie, koordynowanie i nadzorowanie oraz udzielanie im pomocy w działalności gospodarczej, organizacyjnej i kulturalno-oświatowej, a w szczególności:

1) W zakresie planowania Centrala:

- a) ustala w ramach państwowego planu gospodarczego i zgodnie z instrukcjami władz państwowych wytyczne planów gospodarczych i finansowych związków branżowych i spółdzielni,
- b) zatwierdza plany gospodarcze i finansowe związków branżowych oraz kontroluje ich wykonanie,
- c) opracowuje według wytycznych władz państwowych ogólnopolski plan gospodarczy własny oraz zrzeszonych spółdzielni,
- d) opracowuje plan sieci związków branżowych i spółdzielni.

2) W zakresie organizacji produkcji i usług Centrala:

- a) udziela pomocy organizacyjnej zrzeszonym spółdzielniom przy zakładaniu i prowadzeniu przez nie zakładów przemysłowych, usługowych i innych, zwiaszcza w zakresie racjonalizacji i mechanizacji pracy,
- b) organizuje zaopatrzenie spółdzielni w surowce, materiały pomocnicze, narzędzia i maszyny,
- c) udziela pomocy zrzeszonym spółdzielniom w kierunku powiększenia produkcji i podnoszenia jej jakości przez organizowanie i prowadzenie warsztatów doświadczalnych i centralnych wzorcowni,
- d) organizuje zbyt artykułów wytwarzanych przez zrzeszone spółdzielnie.

3) W zakresie zapewnienia spółdzielniom prawidłowego kierownictwa i pomocy organizacyjnej, Centrala:

- a) udziela pomocy przy organizowaniu związków branżowych i współdziała przy zakładaniu spółdzielni,

- b) wydaje oświadczenia o celowości założenia spółdzielni oraz zatwierdza zmiany statutów zrzeszonych spółdzielni w ramach zatwierdzonych przez Centralny Związek Spółdzielczy statutów wzorcowych,
 - c) ustala wytyczne w zakresie doskonalenia organizacji i metod pracy zrzeszonych spółdzielni,
 - d) ustala wytyczne i udziela spółdzielniom porad, wskazówek, instrukcji i pomocy w sprawach prawnych, podatkowych i gospodarczych oraz reprezentuje ich interesy na zewnątrz,
 - e) przygotowuje i szkoli kadry dla zrzeszonych spółdzielni oraz prowadzi działalność kulturalno - oświatową i propagandową,
 - f) opracowuje wzorcowe statuty, regulaminy i instrukcje dla zrzeszonych spółdzielni,
 - g) czuwa nad należyłą obsadą odpowiedzialnych stanowisk w spółdzielniach i zawięzuje w czynnościach członków zarządu spółdzielni — w wypadkach przewidzianych ustawą lub statutem,
 - a) organizuje i prowadzi akcję socjalną oraz wczasy dla członków zrzeszonych spółdzielni,
 - h) udziela spółdzielniom pomocy w organizowaniu i rozwoju współzawodnictwa pracy.
- 4) W zakresie rewizji i kontroli Centrala:
- a) przeprowadza rewizje spółdzielni przez uprawnionych do tego rewidentów, zgodnie z obowiązującymi przepisami i instrukcjami Centralnego Związku Spółdzielczego,
 - b) dopilnowuje wykonania przez spółdzielnie zaleceń porewizyjnych,
 - c) przeprowadza kontrolę własnych placówek.
- 5) Dla wykonania zadań statutowych Centrala:
- a) nabywa, buduje, najmuje i dzierżawi wszelki majątek ruchomy i nieruchomy,
 - b) prowadzi własne biura, oddziały i ekspozytury,
 - c) prowadzi samodzielne biuro projektów i studiów, centralne laboratoria branżowe wraz z warsztatami eksperymentalnymi,
 - d) organizuje i prowadzi zakłady przemysłowe o szczególnym znaczeniu dla zrzeszonych spółdzielni,
 - e) urządza kursy, odczyty i wystawy,
 - f) wydaje książki, broszury, czasopisma i druki,
 - g) przyjmuje zapisy i darowizny,
 - h) zaciąga pożyczki, zawiera wszelkiego rodzaju umowy i zaciąga zobowiązania.

§ 5.

Centrala zrzesza:

- a) spółdzielnie wytwórcze i usługowe,
- b) spółdzielcze związki spółdzielni, pod pkt. a) określonych, zrzeszające spółdzielnie tej samej branży, zwane w statucie związkami branżowymi,

- c) inne spółdzielnie oraz instytucje współdziałające z ruchem spółdzielczym za zgodą właściwych władz.

Spółdzielnia, która złożyła deklarację przystąpienia do Centrali staje się jej członkiem z chwilą uzyskania oświadczenia o celowości i zarejestrowania w sądzie.

Inne osoby prawne stają się członkami Centrali przez złożenie deklaracji przystąpienia i przyjęcia przez Zarząd Centrali. Spółdzielnie określone pod pkt. a) są zobowiązane przystąpić do związku branżowego, wskazanego przez Centralę.

Przez wyraz „spółdzielnia“, użyty w niniejszym statucie, rozumieć należy także związki branżowe.

§ 6.

Udział w Centrali wynosi zł 1.000.—.

Spółdzielnie i związki branżowe deklarują co najmniej jeden udział.

Związki branżowe deklarują po jednym udziale na każde pełne 10 tysięcy złotych własnego funduszu udziałowego.

Inne instytucje deklarują udziały w ilości oznaczonej przez Radę Nadzorczą Centrali.

Przy złożeniu deklaracji przystąpienia do Centrali członkowie wpłacają co najmniej 25% udziału, resztę zaś w ciągu roku od daty przystąpienia, w równych ratach miesięcznych.

§ 7.

Najpóźniej do dnia 1 kwietnia każdego roku członkowie obowiązani są zgłosić do Centrali według stanu z dnia 31 grudnia ubiegłego roku:

- a) spółdzielnie — liczbę swych członków,
- b) związki branżowe spółdzielni — liczbę swych członków oraz wysokość swego funduszu udziałowego.

Równocześnie ze złożeniem, związki branżowe obowiązane są zadeklarować odpowiednią ilość dalszych udziałów.

§ 8.

Członkowie odpowiadają za zobowiązania Centrali do wysokości zadeklarowanych udziałów.

§ 9.

Członkowie mają prawo:

- a) brania udziału przez swych przedstawicieli w zarządzeniach, zarządach przedstawicieli i wyborach do władz Centrali,
- b) zgłaszania wniosków w przedmiocie działalności Centrali,
- c) korzystania z pomocy, usług i urządzeń Centrali,
- d) uczestniczenia w podziale nadwyżek Centrali.

§ 10.

Członkowie mają obowiązek:

- a) przestrzegania w swej działalności postanowień statutu oraz regulaminów i instrukcji Centrali,
- b) wykonywania uchwał i zarządzeń Centrali,
- c) prowadzenia swej działalności w ramach obowiązujących planów gospodarczych i finansowych oraz wypełniania zobowiązań wobec Centrali,

- d) poddawania się rewizjom, przeprowadzanym przez rewidentów Centrali oraz usuwania braków i usterek w swej działalności, stosownie do zaleceń porewizyjnych,
- e) przedstawiania do zatwierdzenia Centrali zmian statutu przed zgłoszeniem ich do rejestru spółdzielni,
- f) zawiadamiania o terminach i porządku obrad walnych zgromadzeń oraz nadsyłania w ustalonych terminach przepisanych przez Centralę sprawozdań, odpisów protokółów walnych zgromadzeń i danych o składzie osobowym władz,
- g) wpłacania w ustalonych terminach świadczeń na rzecz Centrali.

III. WŁADZE CENTRALI.

§ 11.

Władzami Centrali są:

- a) Zjazd Delegatów,
- b) Rada Nadzorcza,
- c) Zarząd.

A. Zjazd Delegatów.

§ 12.

Zjazd, jako naczelną władzę Centrali składa się:

- a) z delegatów związków branżowych i spółdzielni, zrzeszonych w związkach branżowych, wybranych przez zgromadzenie przedstawicieli każdego związku branżowego — w ilości: jeden delegat na każdym 10-ciu przedstawicieli,
- b) z delegatów innych spółdzielni i instytucji, będących członkami Centrali — w ilości ustalonej przez Radę Nadzorczą Centrali.

Delegatem może być tylko członek spółdzielni lub instytucji zrzeszonej w Centrali, z tym, że delegatem związku branżowego może być również członek jego zarządu. Każdy delegat na Zjeździe ma tylko jeden głos. Parwo głosu można wykonywać tylko osobiście.

§ 13.

W Zjeździe Delegatów biorą udział z głosem doradczym:

- a) przedstawiciele Centralnego Związku Spółdzielczego, urzędu państwowego dla spraw spółdzielczości pracy, Centralnej Rady Związków Zawodowych, Ligi Kobiet i Związku Młodzieży Polskiej,
- b) członkowie Rady Nadzorczej Centrali oraz przewodniczący komisji rewizyjnych związków branżowych,
- c) przedstawiciele innych central spółdzielni i spółdzielczo - państwowych oraz przedsiębiorstw państwowo - spółdzielczych, z którymi Centrala utrzymuje stosunki gospodarcze.

§ 14.

Do wyłącznej kompetencji Zjazdu Delegatów należy:

- a) zatwierdzenie sprawozdania z działalności Centrali,

- b) powoływanie i odwoływanie członków Rady Nadzorczej,
- c) zmiana statutu,
- d) uchwalenie regulaminu Zjazdu Delegatów oraz zatwierdzenie regulaminów Rady Nadzorczej,
- e) podejmowanie uchwał w przedmiocie wyników rewizji Centrali, dokonanej przez Centralny Związek Spółdzielczy.

§ 15.

Zjazd Delegatów zwoływany jest przez Zarząd raz na dwa lata. Nadzwyczajny Zjazd Delegatów zwoływany jest przez Zarząd stosownie do przepisów ustawy.

O czasie, miejscu i porządku obrad Zjazdu Delegatów Zarząd powinien zawiadomić delegatów na Zjazd przynajmniej na 4 tygodnie przed terminem, za pomocą pisemnych zawiadomień oraz ogłoszeń, wywieszonych we wszystkich placówkach Centrali i zamieszczonych w prasie. Wnioski na Zjazd Delegatów powinny być przedstawione Zarządowi Centrali na piśmie conajmniej na 3 tygodnie przed terminem Zjazdu.

§ 16.

Uchwały na Zjeździe Delegatów, z wyjątkiem spraw, co do których ustawa stawia inne wymagania, zapadają zwykłą większością głosów i wymagają do swej ważności obecności przynajmniej połowy uprawnionych do głosowania.

§ 17.

Przewodniczący Rady Nadzorczej lub jego zastępca otwiera obrady Zjazdu Delegatów i zarządza wybór przewodniczącego Zjazdu. Przewodniczący Zjazdu powołuje sekretarza i asesorów, którzy łącznie z nim stanowią Prezydium Zjazdu.

§ 18.

Z obrad Zjazdu Delegatów winien być spisany protokół. Protokół podpisuje przewodniczący i sekretarz Zjazdu. Odpis protokołu otrzymują: Centralny Związek Spółdzielczy i urząd państwowy dla spraw spółdzielczości pracy.

B. Rada Nadzorcza.

§ 19.

Rada Nadzorcza składa się z 24 członków i z 6-ciu zastępców, wybieranych na 2 lata.

Członkami Rady Nadzorczej mogą być członkowie zrzeszonych spółdzielni i przedstawiciele innych osób prawnych, będących członkami Centrali. Członkowie Rady Nadzorczej nie mogą być pracownikami Centrali.

§ 20.

W posiedzeniach Rady Nadzorczej biorą udział z głosem doradczym przedstawiciele Centralnego Związku Spółdzielczego, urzędu państwowego dla spraw spółdzielczości pracy, C.R.Z.Z., Ligi Kobiet, członkowie Zarządu Centrali oraz przewodniczący okręgowych organów opiniodawczych.

§ 21.

Do kompetencji Rady Nadzorczej należy:

- a) ustalanie liczby członków Zarządu Centrali oraz powoływanie i odwoływanie Prezesa Zarządu, jego zastępcy i członków Zarządu,
- b) uchwalanie regulaminu Rady Nadzorczej oraz zatwierdzanie regulaminów Zarządu, i organów opiniodawczych,
- c) nadzór nad działalnością Zarządu,
- d) uchwalanie planu gospodarczego i finansowego oraz oznaczanie najwyższej sumy zobowiązań,
- e) zatwierdzanie sprawozdań rocznych i bilansów,
- f) upoważnianie Zarządu do nabycia, sprzedaży i obciążania nieruchomości, do wzniesienia nowych budowli oraz przystępowania do innych spółdzielni, przedsiębiorstw i organizacji,
- g) przynajmniej raz na kwartał rewizja całości kształtu działalności Zarządu i wydawanie mu zaleceń w razie stwierdzenia uchybień,
- h) podejmowanie uchwał w przedmiocie wyników rewizji Centrali, dokonanej przez Centralny Związek Spółdzielczy,
- l) kontrola wykonania planu gospodarczego i finansowego,
- j) zgłaszanie wniosków na Zjazd Delegatów,
- h) zatwierdzanie pełnomocników Centrali.

§ 22.

Posiedzenia Rady Nadzorczej odbywają się przynajmniej raz na kwartał. Zwoluje je przewodniczący lub jego zastępca, podając równocześnie porządek obrad.

§ 23.

Do ważności uchwał Rady Nadzorczej potrzeba obecności przynajmniej połowy członków Rady, w tym przewodniczącego lub jego zastępcy.

Uchwały Rady Nadzorczej zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 24.

Rada Nadzorcza wybiera ze swego grona Prezydium, którego skład ustali regulamin.

Rada Nadzorcza może przekazać Prezydium część swych uprawnień, z wyjątkiem wymienionych w § 21 pkt. a), b), d), e) i h) statutu.

§ 25.

Dla wykonania poszczególnych zadań, Rada Nadzorcza może powoływać spośród swego grona komisje stałe lub czasowe. Rada może upoważnić komisje do powoływania rzeczoznawców spoza swego grona.

§ 26.

Członkowie Rady Nadzorczej tracą mandat w wypadku nieobecności na trzech kolejnych posiedzeniach, o ile Rada uzna za niewystarczające przedstawione usprawiedliwienie. Na miejsce członka Rady Nadzorczej, który utracił mandat, wchodzi zastępca.

C. Zarząd.

§ 27.

Zarząd jest władzą wykonawczą Centrali. Do zakresu działania Zarządu należy zarządzanie wszystkimi sprawami i reprezentowanie Centrali oraz działanie w jej imieniu w granicach ustalonych ustawą, statutem i regulaminem Zarządu, a w szczególności:

- a) wydawanie oświadczeń o celowości założenia nowych spółdzielni oraz zatwierdzanie zmian statutu zrzeszonych spółdzielni,
- b) ustalanie kierunku i kontrolowanie działalności związków branżowych,
- c) przedkładanie właściwym władzom wniosków o rozwiązanie spółdzielni, zawieszanie w trybie przewidzianym przez ustawę członków zarządów spółdzielni oraz podejmowanie uchwał w sprawie zwalniania pracowników spółdzielni, w wypadkach przewidzianych w § 31 statutu,
- d) ustalanie wytycznych planów gospodarczych i finansowych zrzeszonych spółdzielni oraz zatwierdzanie planów gospodarczych i finansowych związków branżowych i kontrola ich wykonania,
- e) ustalanie struktury Centrali i jej placówek, zatwierdzanie struktur związków branżowych oraz ustalanie wytycznych w sprawie struktury spółdzielni,
- f) zgłaszanie wniosków na posiedzenia Rady Nadzorczej i na Zjazd Delegatów,
- g) ustanawianie i odwoływanie pełnomocników Centrali oraz przyjmowanie i zwalnianie pracowników Centrali.

§ 28.

Zarząd składa się z 5 — 7 członków.

Na czele Zarządu stoi prezes, który kieruje jego działalnością. Rada Nadzorcza powołuje jednego z członków Zarządu dla kierowania działalnością rewizyjną Centrali. Wybór jego staje się prawomocny z chwilą zatwierdzenia przez Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczego.

§ 29.

Oświadczenia woli w imieniu Centrali składają przez swe podpisy pod nazwą Centrali dwaj członkowie Zarządu, lub też jeden członek Zarządu łącznie z pełnomocnikiem Centrali w granicach jego upoważnienia.

§ 30.

Posiedzenia Zarządu odbywają się przynajmniej raz na miesiąc. Posiedzenia zwoluje prezes Zarządu, a w razie jego nieobecności — jego zastępca.

Uchwały Zarządu zapadają zwykłą większością głosów. Do ważności uchwał Zarządu potrzeba obecności co najmniej połowy członków, a w tym prezesa lub jego zastępcy. W razie równości głosów, decyduje głos prezesa Zarządu. W posiedzeniach Zarządu może brać udział z głosem doradczym przewodniczący Rady Nadzorczej lub jego zastępca

oraz przedstawiciel Centralnego Związku Spółdzielczego i urzędu państwowego dla spraw spółdzielczości pracy.

§ 31.

W wypadku gdy spółdzielnia, będąca członkiem Centrali, nie przestrzega przepisów ustawy, statutu, uchwał Centrali lub obowiązujących planów gospodarczych lub finansowych, Zarząd Centrali może zawiesić w czynnościach członków zarządu spółdzielni w trybie przewidzianym przez ustawę, bądź zarządzić zwolnienie pracowników odpowiedzialnych za te przewinienia.

§ 32.

Zarząd Centrali może uzależnić wykonywanie przez pracowników zrzeszonych spółdzielni funkcji szczególnie odpowiedzialnych — od nadania tym pracownikom odpowiednich uprawnień.

Rodzaj funkcji, podlegających temu przepisowi oraz sposób nadania uprawnień osobom pełniącym te funkcje, ustali Zarząd Centrali w specjalnym regulaminie, opartym o wytyczne Centralnego Związku Spółdzielczego i urzędu państwowego dla spraw spółdzielczości pracy.

IV. ORGANY OPINIODAWCZE.

§ 33.

Rada Nadzorcza i Zarząd korzystają w swych pracach z opinii organów do tych celów powołanych; organami tymi są: rady okręgowe i komisje branżowe.

A. Rady okręgowe.

§ 34.

W skład rad okręgowych wchodzi każdorazowo przewodniczący komisji rewizyjnych i zarządów poszczególnych związków branżowych.

W posiedzeniach rad biorą udział z głosem doradczym: przedstawiciel wojewódzkiego urzędu dla spraw spółdzielczości pracy i kierownik właściwego oddziału Centrali.

Rada okręgowa wybiera spośród siebie przewodniczącego i jego zastępcę.

§ 35.

O utworzeniu okręgu, jego granicach i siedzibie decyduje Zarząd Centrali.

§ 36.

Do zakresu działania rad okręgowych należy w szczególności:

- a) czuwanie nad należyтым rozwojem zrzeszonych spółdzielni na terenie danego okręgu,
- b) współpraca ze wszystkimi związkami branżowymi danego okręgu przy rozwiązywaniu zagadnień w zakresie akcji socjalnej, inwestycji zakładów usługowych i pomocniczych dla spółdzielni oraz innych spraw dotyczących wspólnie wszystkich związków branżowych i zrzeszonych spółdzielni danych okręgów,
- c) współpraca z właściwym Oddziałem Centrali przy opracowywaniu planów pracy związków branżowych,

- d) wydawanie Zarządowi Centrali, na jego żądanie, opinii w sprawach dotyczących Okręgu i wykonywanie zleconych przez Zarząd czynności i zgłaszanie wniosków Zarządowi Centrali, Radzie Nadzorczej oraz na -jazd Delegatów.

B. Komisje Branżowe.

§ 37.

Przewodniczący zarządów związków branżowych poszczególnych branż stanowią komisje branżowe przy Centrali.

§ 38.

Ilość komisji branżowych jest równa ilości branż w Centrali.

§ 39.

Komisje branżowe są organami opiniodawczymi Rady Nadzorczej i Zarządu Centrali w sprawach poszczególnych branż.

§ 40.

Zakres działania i obradowania poszczególnych komisji branżowych ustali regulamin, uchwalony przez Radę Nadzorczą Centrali na wniosek Zarządu.

V. FUNDUSZE I RACHUNKOWOŚĆ

§ 41.

Fundusze Centrali stanowią:

- a) fundusz udziałowy,
- b) fundusz społeczny,
- c) fundusze specjalne.

§ 42.

Fundusz udziałowy Centrali składa się z wpiąt członków na udziały, dokonywanych według postanowień § 6 statutu.

§ 43.

Fundusz społeczny tworzy się:

- a) z przelewu czystej nadwyżki w wysokości określonej przez władze,
- b) z wpływów nadzwyczajnych.

Fundusz społeczny nie może być podzielony między członków.

§ 44.

Rokiem obrachunkowym Centrali jest rok kalendarzowy.

Z końcem roku obrachunkowego Zarząd sporządza spis inwentarza, układa sprawozdanie roczne i zestawia bilans, który w 3 miesiące po ukończeniu roku obrachunkowego winien być przedstawiony Radzie Nadzorczej. Przyjęte przez Radę sprawozdanie i bilans podaje się do wiadomości wszystkich członków Centrali.

§ 45.

Przy zestawieniu bilansu należy co roku odpisywać na amortyzację zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

Straty bilansowe pokrywa się przede wszystkim z funduszu społecznego, zaś w razie braku lub wyczerpania tego funduszu — odpisuje się je z funduszu udziałowego w stosunku do zadeklarowanych przez spółdzielnie udziałów.

VI. PRZEPISY KOŃCOWE

§ 46.

Wszelkie ogłoszenia Centrali, wymagane przez ustawę będą zamieszczane w organie wskazanym przez właściwe władze nadrzędne.

§ 47.

Rozwiązanie i likwidacja Centrali następuje w wypadkach określonych przez ustawę. Postępowanie likwidacyjne i upadłościowe przeprowadza się wg przepisów ustawy.

Poz. 151.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 21 grudnia 1949 r.

w sprawie kosztów zakwaterowania, wyżywienia i przejazdów uczestników kursów, kurso - konferencji i pracowników szkolonych przy warsztacie pracy finansowanych z SFSK.

Zarząd CZS na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 1949 r. ustalił następujące normy kosztów zakwaterowania, wyżywienia i przejazdów uczestników kursów, kurso - konferencji i pracowników szkolonych przy warsztacie pracy, finansowanych z SFSK.

I. Zakwaterowanie i wyżywienie.

1. Koszt zakwaterowania i wyżywienia w spółdzielczych ośrodkach szkolenia ustala się na zł 400 dziennie od jednego uczestnika kursu.
2. Koszt zakwaterowania i wyżywienia na kursach internatowych przeprowadzonych poza spółdzielczymi ośrodkami szkolenia obejmuje faktycznie poniesione koszty na zakwaterowanie i wyżywienie najwyżej jednak zł 600.— dziennie od jednego uczestnika kursu.
3. Pracownicy delegowani do miejscowości poza zwykłymi miejscami pracy celem przeszkolenia ich tam przy warsztacie pracy, a niezorganizowani na zasadach internatowych, otrzymują ryczałt na wyżywienie i zakwaterowanie w wysokości zł 600.— dziennie za pierwsze 2 tygodnie szkolenia i zł 400.— dziennie za następne dni ponad 2 tygodnie szkolenia.
4. Kandydaci na pracowników otrzymują na kursach i kurso - konferencjach wyżywienie i zakwaterowanie jak pracownicy, ponadto jeśli szkolenie na kursie trwa dłużej niż 6 miesięcy, kierownik Wydziału Szkolenia CZS może zezwolić na wniosek kierownika Biura Centrali na wypłacenie kandydatom stypendium w wysokości nie wyższej niż 6.000.— zł miesięcznie.
5. Kandydaci na pracowników odbywający praktykę kierowaną celem przeszkolenia ich przy warsztacie pracy, otrzymują ryczałt z SFSK na wyżywienie i zakwaterowanie w wysokości zł 400.— dziennie bez względu na czas i miejsce trwania praktyki.
6. Stypendium udzielone kandydatowi w myśl § 4 jest w zasadzie bezzwrotne. Stypendium podlega zwrotowi jedynie w wypadku przerwania kursu z winy kandydata oraz nieprzyjęcia przez niego po ukończeniu kursu lub praktyki proponowanej pracy.
7. Kandydat na pracownika szkolony przynajmniej przez okres 3 miesięcy na koszt SFSK, obowiązany jest przepracować na wskazanym mu stanowisku przez czas odpowiadający dwukrotnemu okresowi szkolenia.

II. Koszty przejazdów.

8. Koszty przejazdów uczestników kursów na kurs i z powrotem do miejsca pracy pokrywane są ze SFSK. Koszty te obejmują diety w czasie trwania podróży i faktycznie zapłaconą cenę biletów jazdy koleją, autobusem oraz innymi środkami lokomocji.
9. Jeżeli czas podróży na kurs wynosi:
 - a) mniej niż 8 godzin — uczestnikowi nie przysługują diety,
 - b) ponad 8 godzin — uczestnik otrzymuje tytułem diety zł 300.—,
 - c) ponad 12 godzin — uczestnik otrzymuje tytułem diety zł 600.—.
 Kandydatom na pracowników diety nie przysługują.
10. Przy przejazdach należy posługiwać się najtańszymi środkami lokomocji. Przy przejazdach koleją uczestnikom kursu przysługuje przejazd do 200 km 3 klasą pociągu osobowego, ponad 200 km — 3 klasą pociągu pocztowego. Inwalidom wojennym i inwalidom pracy przysługuje przejazd 2-gą klasą na podstawie zezwolenia kierownika instytucji delegującej na kurs.
11. Uczestnicy, którzy korzystają z ulg w przejazdach państwowymi lub zarządzanymi przez państwo środkami lokomocji, otrzymują tylko zwrot ceny ulgowej.
12. Przy dojazdach do dworca uczestnikom przysługuje zwrot faktycznie zapłaconej ceny biletów miejskimi lub państwowymi środkami lokomocji. Jeżeli w danej miejscowości nie ma miejskich lub państwowych środków lokomocji — zwrot faktycznie zapłaconej ceny wg rachunku, nie więcej jednak niż zł 50.— za 1 km drogi przebytej.
13. Koszty przejazdów na kurso - konferencje i do miejsca odbywania praktyki pokrywane są analogicznie.
14. Kandydaci na pracowników otrzymują koszty przejazdów (z wyjątkiem diet) na zasadach jak pracownicy. Jeśli kurs poprzedzony jest kwalifikacyjnym egzaminem wstępnym, kandydaci zdawkwalifikowani nie otrzymują zwrotu przejazdów.

15. Wypłata zwrotu przejazdów uczestnikom dokonywana jest przez kierownika kursu w czasie trwania kursu na podstawie przedłożonych przez uczestników dowodów i pokwitowań. Podstawą do wypłat kosztów na drogę powrotną, jest kwota wypłacona za przejazd na kurs.
16. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 r. i obowiązuje odnośnie przejazdów uczestników kursów z pierwszeństwem przed „Instrukcją w sprawie wyjazdów i przeniesień służbowych” CZS z dnia 1.VII.1948 r. wraz ze wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

Poz. 152.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 17 grudnia 1949 r.

w sprawie kosztów szkolenia pracowników spółdzielczych, delegowanych na studia, finansowanych z SFSK.

Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczego na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 1949 r. ustalił następujące zasady finansowania z SFSK kosztów szkolenia pracowników spółdzielczych, delegowanych na studia:

1. Pracownicy delegowani na studia otrzymują zwrot przejazdów z miejsca pracy do miejsca studiów i z powrotem w/g zasad jak uczestnicy kursów, nie otrzymując diet w czasie trwania podróży. Pracownikom przysługuje w/g powyższych zasad trzykrotny przejazd w ciągu roku akademickiego.
2. Pracownicy delegowani na studia do miejscowości poza miejscem pracy, a mający na wyłącznym utrzymaniu niepracującą żonę i co

najmniej jedno dziecko, otrzymują zryczałtowane diety w wysokości zł 10.000.— (dziesięć tysięcy złotych) miesięcznie w ciągu 10 miesięcy w roku.

3. Opłaty wstępne, manipulacyjne, egzaminacyjne itp. na uczelni pokrywane są przez SFSK w/g rachunków i pokwitowań przedłożonych przez pracownika.
 4. Koszty pomocy naukowych (podręczników, skryptów itp.) finansowane są z SFSK w/g przedłożonych rachunków, najwyżej jednak do wysokości zł 10.000.— (dziesięć tysięcy złotych) w ciągu roku akademickiego.
- Powyższa uchwała obowiązuje od dnia 1 października 1949 r.

Poz. 153.

KOMUNIKAT WYDZIAŁU PREZYDIALNEGO CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 23 grudnia 1949 r.

w sprawie zmiany organizacji w ubezpieczeniach spółdzielczych,

Centralny Związek Spółdzielczy komunikuje, że stosownie do decyzji PKPG wymówił porozumienie z dnia 6.XI.1948 r. z PZUW w sprawie ubezpieczeń spółdzielczych i porozumienie to wygasa z dniem 31.XII.1949 r. Z ważnością od 1 stycznia 1950 r. natomiast zostaną ujednocnione warunki ubezpieczenia w całym sektorze uspołecznionym i odnośne instrukcje obowiązujące w zakresie ubezpieczeń mienia spółdzielczego zostaną wydane przez PKPG, wzgl. resortowe ministerstwa.

W związku z powyższym Zarząd CZS postanowił zlikwidować z dniem 1 stycznia 1950 r. Biuro Ubez-

pieczeń i sieć jego inspektorów terenowych, powołane uchwałą Zarządu z dn. 19.XI.1948 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że w Zarządzie Głównym PZUW zostanie utworzony Wydział do spraw ubezpieczeń spółdzielczych z odpowiednim personelem instruktorskim w terenie.

W powyższym stanie rzeczy spółdzielnie oraz centrale spółdzielni i centrale spółdzielczo-państwowe powinny w ramach zarządzeń wydanych w sprawach ubezpieczeń przez resortowe ministerstwa wszelkie sprawy ubezpieczeń załatwiać bezpośrednio w PZUW.

Poz. 154.

KOMUNIKAT CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO DZIAŁU SOCJALNEGO

z dnia 16 grudnia 1949 r.

w sprawie rozprowadzania skierowań na wczasy pracownicze.

Dyrektor Naczelny Funduszu Wczasów Pracowniczych Centralnej Rady Związków Zawodowych w

Polsce wydał Instrukcję Nr. 1/50, dotyczącą rozprowadzenia skierowań na wczasy pracownicze.

Pełny tekst instrukcji znajduje się w ogniwach Związku Zawodowego Pracowników Spółdz., jak również w O.R.Z.Z.

Ponizej podajemy ważniejsze punkty tej instruk-

cji w celu ułatwienia zakładowym referentom socjalnym współpracy z Kołami Związkowymi względnie Radami Zakładowymi na odcinku kierowania pracowników na wczasy pracownicze.

Załącznik

WYCIĄG Z INSTRUKCJI NR 1/50, DOTYCZĄCEJ ROZPROWADZANIA SKIEROWAŃ NA WCZASY PRACOWNICZE.

1. Komórki wydające skierowania.

Skierowania 14-dniowe na wczasy wydają Rady Zakładowe względnie Koła Związkowe.

Skierowania zdrojowiskowe — wydają przedstawiciele P.R.Z.Z. lub O.R.Z.Z., urzędujący przy Komisjach Lekarskich w Ubezpieczalniach Społecznych.

2. Uprawnienia do korzystania z wczasów.

Uprawnionymi do korzystania z wczasów są wszyscy pracownicy, zatrudnieni we wszystkich działach gospodarki narodowej (państwowej, samorządowej, spółdzielczej) oraz pracownicy instytucji społecznych (stowarzyszeń, partii, związków).

Ubiegający się o wczasy powinni wykazać, że są członkami Zw. Zaw., przy czym pierwszeństwo posiadają:

- a) przodownicy pracy,
- b) racjonalizatorzy,
- c) pracownicy wyróżniający się,
- d) mistrzowie oszczędności.

Pracownikom fizycznym i umysłowym w danym zakładzie pracy, przydziela się skierowania w odpowiednim stosunku procentowym.

Wyjeżdżającym na wczasy przysługuje prawo korzystania z bezpłatnego biletu kolejowego tam i z powrotem. Jeśli jednak ktoś w danym roku wykorzystał już bilet kolejowy ulgowy na przejazd w czasie urlopu do dowolnej miejscowości, nie może otrzymać biletu bezpłatnego.

Prawo do korzystania z wczasów mają także członkowie rodziny pracownika (matka, ojciec, żona, dzieci), pozostający na jego wyłącznym utrzymaniu.

Skierowania wydawane będą tylko w miarę wolnych miejsc, lecz bez biletu kolejowego i za pełną opłatą (p. tabela opłat).

Dzieci do lat 7-miu mogą korzystać z wczasów normalnych. Dzieci te mogą przebywać na wczasach rodzinnych w Pobierowie i w domach dla „Matki i dziecka“.

Dzieci powyżej lat 7-miu korzystają z wczasów na warunkach obowiązujących członków rodzin.

3. Wymagane dowody.

Podstawą do otrzymania skierowania są następujące dowody:

- a) zaświadczenie urlopowe pracodawcy,
- b) zaświadczenie lekarskie,
- c) legitymacja związkowa.

Dowody te przedkładane są przez praco-

wnika wówczas, gdy już przydzielono mu pobyt na wczasach.

Aby uzyskać przydział skierowania na wczasy 14-dniowe, pracownik otrzymuje od swego męża zaufania (delegata związkowego) jeden egzemplarz „zgłoszenia na wczasy pracownika“ (wzór FWP/50-2) i ewentualnie jeden egzemplarz druku „zgłoszenie na wczasy członka rodziny“ (wzór FWP P/50-3).

Wypełnione zgłoszenia pracownik zwraca temu samemu mężowi zaufania (delegatowi związkowemu).

Pracownicy ubiegający się o wczasy zdrojowiskowe 21-dniowe lub specjalne 23-dniowe — wypełniają druki podobnie jak ubiegający się o wczasy 14-dniowe — z tym, że powinni się oni zgłosić uprzednio do swego lekarza domowego lub do lekarza zakładu pracy, który po zbadaniu i stwierdzeniu potrzeby leczenia, skieruje ich na komisję lekarską w Ubezpieczalni Społecznej.

Skierowania 21-dniowe i 28-dniowe wydają przedstawiciele P.R.Z.Z. przy Komisjach Lekarskich Ubezp. Społ. — Zgłoszenie doręcza się przedstawicielowi P.R.Z.Z. w dniu badania przez Komisję Lekarską.

4. Przyjmowanie zgłoszeń i wydawanie zawiadomień.

Mężowie zaufania (delegaci związkowi) przekazują Radzie Zakładowej (Kołu Związk.) otrzymane od pracowników zgłoszenia. Rada Zakładowa (Koło Związk.) w miarę napływu zgłoszeń, odbywa posiedzenia i przydziela skierowania na wczasy. Fakt przydziału odnotowuje na zgłoszeniu. Następnie Rada Zakładowa wypisuje „zawiadomienie o przydziale wczasów“ (wzór FWP/50-4 str. 1-sza) i doręcza je wraz z blankietem PKO pracownikowi za pośrednictwem męża zaufania (delegata związkowego).

5. Wpłaty za skierowania.

Pracownik sektora uspołecznionego, po otrzymaniu „zawiadomienia o przydziale wczasów“ powinien zastosować się do instrukcji podanej w tym zawiadomieniu, a mianowicie:

- a) przedstawić pracodawcy zawiadomienie,
- b) uzyskać zaświadczenie urlopowe,
- c) otrzymać dopłatę pracodawcy.

Następnie pracownik powinien udać się do lekarza Ubezp. Społ. (lub Zakładu Pracy) i otrzymać zaświadczenie.

Zarówno pracodawca jak i lekarz zaświadcza na odwrocie zawiadomienia.

Po załatwieniu tych formalności, pracownik wpłaca do Urzędu Poczтового blankietem PKO na konto ND - FWP sumę przypadającą od niego (w/g tabeli podanej w zawiadomieniu) wraz z dopłatą pracodawcy.

Pracownik, po otrzymaniu zawiadomienia o przydziale wczasów dla członków rodziny — przedstawia to zawiadomienie pracodawcy, celem poświadczenia pokrewieństwa. Członkowie rodziny muszą też uzyskać zaświadczenie od lekarza domowego. Następnie wpłacają do Urzędu Poczтового blankietem PKO pełną opłatę za każdą osobę.

6. Wypisywanie i wydawanie skierowań.

Po dokonaniu wpłaty w Urzędzie Poczowym — zgłasza się pracownik do Rady Zakładowej (Koła) po odbiór skierowania, wręczając zaświadczenie pracodawcy i lekarza wraz z dowodem wpłaty i legitymacją związkową. Osoba wydająca skierowanie, obowiązana jest odnotować w legitymacji (strona 7) fakt wykorzystania wczasów. Czynności tej należy ściśle przestrzegać, by nie narażać wczasowiczów na przykrości tak ze strony władz kolejowych, jak i ze strony punktów rozdzielczych w ośrodkach, które będą sprawdzać legitymacje związkowe.

7. Zwroty wpłat za skierowania.

Zwroty wpłat za skierowania przysługują osobom, na których nazwisko zostało wystawione skierowanie (pracownik — członek rodziny) tylko w wypadku dowiedzionej choroby (nagle wypadki).

Zwrotu dokonwać będzie Naczelną Dyrekcja FWP, do której należy przysłać skierowanie (z biletem kolejowym) oraz zaświadczenie lekarza Ubezpieczalni Społecznej z określeniem rodzaju choroby i daty wypadku.

Również w wypadkach nagłych schorzeń lub w wypadkach siły wyższej, które spowodują przerwanie wczasów przez pracownika,

FWP skłonny jest dokonać zwrotu sumy wpłaconej za skierowanie. Należy pouczyć jednak wczasowiczów, aby w takich wypadkach pobierali na miejscu w Ośrodku zaświadczenie lekarskie, stwierdzające ilość dni pobytu w Ośrodku. Oba zaświadczenia należy przesłać z odpowiednim pismem do ND-FWP celem otrzymania zwrotu opłat za ilość niewykorzystanych dni na wczasach.

Jeżeli pracownik nie wyjechał na wczasy z własnej winy — zwrot wpłaconej sumy nie przysługuje mu.

Jeżeli pracownik nie mógł wyjechać z winy pracodawcy, pracownik może domagać się zwrotu opłat od pracodawcy.

Osoby, które nie wyjechały na wczasy — mają prawo ubiegać się o wczasy powtórnie, przy czym wnoszą opłatę za siebie i pracodawcę w/g zasad ogólnych.

8. Pobyt w domach FWP bez skierowań.

Członkowie Zw. Zaw. za okazaniem legitymacji związkowej — mogą przebywać w domach wypoczynkowych bez skierowań, pod warunkiem, że są wolne miejsca. Wnoszą wówczas pełną opłatę w/g tabeli opłat. Wczasowicze ze skierowaniami, w wypadku gdy są wolne miejsca w Ośrodku, mogą pozostawać dłużej po terminie nakreślonym w skierowaniu za pełną opłatą w/g tabeli opłat (ryczałt od 1 osoby 600 zł za dobę).

Goście, przybywający do wczasowiczów (o ile są członkami Zw. Zaw. lub członkami rodzin wczasowiczów) mogą być przyjeźci do domu wypoczynkowego w wypadkach, gdy są wolne miejsca, za opłatą w/g tabeli opłat (ryczałt od 1 osoby 600 zł za dobę).

9. Zamiana skierowań między komórkami związkowymi.

Zamiana skierowań między różnymi komórkami organizacyjnymi — jest dozwolona tylko w ramach skierowań tego samego miejsca.

PRZEGLĄD USTAWODAWSTWA OGÓLNEGO

OKÓLNIKI I ZARZĄDZENIA PAŃSTWOWYCH WŁADZ CENTRALNYCH

Podatek gruntowy.

W Monitorze Polskim z dnia 22 listopada 1949 r. Nr A—87 pod poz. 1079 ogłoszono zarządzenie Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego z dnia 29 października 1949 r. w sprawie określenia kategorii podatników i warunków, pod jakimi uiszczyć mogą równowartość podatku gruntowego w ziemiopłodach — w gotówce.

Zarządzenie powyższe uzupełnia zarządzenie z dnia 20 lipca 1949 r. (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A-17-18 z 1949 r., str. 13) rozszerzając uprawnienia uiszczania w gotówce równowartości podatku gruntowego również w odniesieniu do: 1) gruntów pod lotniskami komunikacyjnymi, pozostającymi w administracji przedsiębiorstwa państwowego „Lot“ oraz pod lotniskami sportowymi i szkolnymi, uznanymi przez Ministerstwo Komunikacji; 2) gospodarstw rolnych pozostających w administracji przedsiębiorstwa „Centralny Zarząd

Państwowych Gospodarstw Rolnych“; 3) gospodarstw rolnych, należących do miejskich związków samorządu terytorialnego, a oddanych drobnym dzierżawcom do uprawy działkowej za czynsz, płatny wyłącznie w gotówce.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 22 listopada 1949 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1949 roku.

Nabywanie i przekazywanie nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

W Monitorze Polskim z dnia 24 listopada 1949 r. Nr A—89 pod poz. 1084 zostało ogłoszone zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 listopada 1949 r. w sprawie trybu wzywania osób nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych do przekażwania nieruchomości niezbędnych dla realizacji tychże planów.

Zarządzenie powyższe opiera się na art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych, ogłoszony go w Dz. U. R. P. Nr 27 z 1949 r. pod poz. 197 (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A—13 z 1949 r., str. 11), zmienionego dekretem z dnia 28 października 1949 r., ogłoszonym w Dz. U. R. P. Nr 55 z 1949 r. pod poz. 433 (patrz Monitor Spółdzielczy nr A 21-22, str. 9).

W myśl powyższego zarządzenia, wykonawcy narodowych planów gospodarczych, którzy uzyskali przewidziane w cytowanym d. krecie zezwolenie na nabycie nieruchomości od osób fizycznych lub prawnych, nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych, obowiązani są wezwać właściciela nieruchomości, określonej w tym zezwoleniu, aby w terminie 15 dni od daty doręczenia wezwania zawarł umowę kupna-sprzedaży tej nieruchomości.

W przypadkach, gdy zezwolenie na nabycie obejmuje nieruchomość stanowiącą gospodarstwo rolne lub ogrodnicze, warsztat rzemieślniczy, bądź jedyną działkę właściciela z domem jednorodziennym lub dwurodzinnym, bądź też przeznaczoną pod budowę takiego domu, wezwanie powinno zawierać wyrażenie gotowości wykonawcy narodowych planów gospodarczych zawarcia umowy o kupno za cenę, określoną przez wykonawcę narodowych planów gospodarczych, zgodnie z zasadami ustalonymi w dekreście, i zatwierdzoną przez władzę naczelną wykonawcy narodowych planów gospodarczych, (którą dla spółdzielczości jest Centralny Związek Spółdzielczy) i na warunkach ustalonych przez tę władzę, a ponadto zawierać wyrażenie gotowości zawarcia umowy o przejęcie tej nieruchomości w zamian za nieruchomość zamienną.

W przypadkach, gdy chodzi o nabycie innej nieruchomości, wezwanie powinno zawierać wyrażenie gotowości wykonawcy narodowych planów gospodarczych zawarcia umowy o kupno za cenę określoną zgodnie z zasadami ustalonymi w dekreście i zatwierdzoną przez władzę naczelną wykonawcy narodowych planów gospodarczych na warunkach ustalonych przez tę władzę.

Osobę właściciela nieruchomości ustala się na podstawie świadectwa z księgi wieczystej lub zbioru dokumentów, a w braku tych danych na podstawie zaświadczenia zarządu gminnego (miejskiego) miejsca położenia nieruchomości. Miejsce zamieszkania właściciela lub jego ustawow go przedstawiciela, o ile nie jest znane wzywającemu, ustala się na podstawie zaświadczenia tegoż zarządu gminnego (miejskiego).

Wezwanie wysyła się pocztą, przesyłką poleconą, za zwrotnym poświadczaniem odbioru pod adresem właściciela nieruchomości lub jego ustawowego przedstawiciela.

Jeżeli zarząd gminny (miejski) miejsca położenia nieruchomości stwierdzi, że miejsce zamieszkania przedstawiciela nie jest wiadome, wezwanie wysyła się do ostatniego miejsca zamieszkania uwidocznionego w księdze wieczystej lub w zbiorze dokumentów i ogłasza się przez wywieszenie wezwania na tablicy ogłoszeń zarządu gminnego (miejskiego) miejsca położenia nieruchomości.

W przypadku, gdy nieruchomość stanowi mienie opuszczone w rozumieniu art. 1 dekretu z dn. 8 marca 1946 r. o mieniu opuszczonym i ponemieckim (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 13, poz. 87, i Nr 72, poz. 395; z 1947 r. Nr 19, poz. 77, Nr 66, poz. 402, z 1948 r. Nr 57, poz. 454) wezwań nie wysyła się.

Jeżeli nieruchomość stanowi własność kilku osób, to każdy z nich wysłać należy jednobrzmiące wezwanie.

Wezwanie winno zawierać: a) oznaczenie wzywającego wykonawcy planu z podaniem jego siedziby i adresu; b) wskazanie wzywanego właściciela nieruchomości; c) powołanie się na zezwolenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na nabycie nieruchomości; d) określenie nieruchomości lub jej części z oznaczeniem co najmniej w przybliżeniu jej powierzchni i granic; e) wyrażenie gotowości zawarcia umowy, o której była wyżej mowa; f) wezwanie właściciela nieruchomości do zawarcia umowy w terminie 15 dni od daty doręczenia wezwania.

O ile w ciągu 15 dni od daty doręczenia wezwania, względnie w omówionych wyżej przypadkach — od daty ogłoszenia na tablicy ogłoszeń zarządu gminnego (miejskiego) z jakichkolwiek przyczyn nie zostanie zawarta umowa albo umowa przedwstępna w przedmiocie sprzedaży lub zamiany nieruchomości, może nastąpić wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego.

Dowodem wypełnienia przez wykonawcę narodowych planów gospodarczych, przewidzianego w dekreście obowiązku wezwania właściciela nieruchomości niezbędnej dla realizacji planu do przekazania mu tej nieruchomości za określoną

przez wykonawcę i zatwierdzoną przez jego władzę naczelną cenę; — są: 1. potwierdzenie doręczenia wezwania lub zaświadczenie zarządu gminnego (miejskiego) o dokonaniu ogłoszenia, o którym była powyżej mowa, a w przypadku, gdy miejsce zamieszkania właściciela lub ustawowego jego przedstawiciela nie może być ustalone, — zaświadczenie R. j. onowego Urzędu Likwidacyjnego, że nieruchomość stanowi mienie opuszczone; 2. pisemne stwierdzenie wykonawcy narodowych planów gospodarczych, że umowa nie została zawarta.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 24 listopada 1949 roku.

Z dniem tym utraciło moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 maja 1949 r. w tym samym przedmiocie (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A-19 z dn. 10 października 1949 r., str. 11).

Do zarządzenia zostały załączone następujące wzory:

I wzór wezwania właściciela nieruchomości do zawarcia umowy kupna-sprzedaży tej nieruchomości za cenę, ustaloną zgodnie z zasadami, określonymi w dekreście z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

Ob.	Polecony
poczta	
miejsce	
ulica	Nr

(wymienić wykonawcę)

(wymienić siedzibę wykonawcy z podaniem ulicy i Nr domu) opierając się na zezwoleniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia Nr, wydanym na podstawie art. 5 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 433), zawiadamia Obywatela, jako właściciela (współwłaściciela) nieruchomości, położonej w

(określić nieruchomość możliwie dokładnie)

że nieruchomość powyższa (część powyższej nieruchomości — określić tę część w sposób, jak wyżej) o powierzchni niezbędna jest dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

Zgodnie z § 2 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 listopada 1949 r. w sprawie trybu wzywania osób, nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych, do przekazywania nieruchomości, niezbędnych dla realizacji tychże planów (Monitor Polski Nr A—89, poz. 1084)

(wymienić wykonawcę)

wyraża gotowość zawarcia umowy kupna za cenę, która zostanie określona na podstawie art. 28 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438) i zatwierdzona przez

(wymienić władzę naczelną wykonawcy)

Zgodnie z art. 7 ust. 4 powołan go wyżej dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. wzywa się Obywatela, by w terminie 15-dniowym od daty doręczenia niniejszego wezwania zawarł umowę wyżej wspomnianą.

Jeżeli z jakichkolwiek przyczyn umowa wyżej określona lub umowa przedwstępna nie zostanie w powyższym terminie zawarta, nastąpi wywłaszczenie nieruchomości zgodnie z przepisami dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438).

Podpisy

II wzór wezwania właściciela nieruchomości do zawarcia umowy kupna-sprzedaży w przypadkach, gdy zezwolenie na nabycie obejmuje nieruchomość stanowiącą gospodarstwo rolne lub ogrodnicze, warsztat rzemieślniczy, bądź jedyną działkę właściciela z domem jednorodziennym lub dwurodzinnym, bądź też działkę przeznaczoną pod budowę takiego domu.

Polecony

Ob.
 poczta
 miejscowość
 ulica Nr

(wymienić wykonawcę)

(wymienić siedzibę wykonawcy z podaniem ulicy i Nr domu) opierając się na zezwoleniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia
 Nr wydanym na podstawie art. 5 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438), zawiadamia Obywatela, jako właściciela (współwłaściciela) nieruchomości, położonej w

że nieruchomość powyższa (część powyższej nieruchomości — określić tę część w sposób, jak wyżej) o powierzchni niezbędna jest dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

Zgodnie z § 2 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 listopada 1949 r. w sprawie trybu wzywania osób nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych, do przekazywania nieruchomości, niezbędnych dla realizacji tychże planów (Monitor Polski Nr A—89, poz. 1684).

(wymienić wykonawcę)

wyraża gotowość: 1) zawarcia umowy kupna za cenę, która zostanie określona na podstawie art. 28 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438) i zatwierdzona przez

(wymienić władzę naczelną wykonawcy)
 i na warunkach, ustalonych przez

(wymienić władzę naczelną wykonawcy)
 bądź też 2) na życzenie właściciela — umowy o przejęciu powyższej nieruchomości (części powyższej nieruchomości) w zamian za nieruchomość zamienną (i w miarę możliwości podać szczegóły, dotyczące tej nieruchomości zamiennej)

Zgodnie z art. 7 ust. 4 powołanego wyżej dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. wzywa się Obywatela, by w terminie 15-dniowym od daty doręczenia niniejszego wezwania zawarł umowę wyżej wspomnianą.

Jeżeli z jakichkolwiek przyczyn umowa wyżej określona lub umowa przedwstępna nie zostanie w powyższym terminie zawarta, nastąpi wywłaszczenie nieruchomości zgodnie z przepisami dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197 i Nr 55, poz. 438).

Podpisy:

Świadczenia i wypłaty na rzecz cudzoziemców, zatrudnionych w Polsce.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 1094 zostało ogłoszone zarządzenie Nr 48 Komisji Dewizowej z dnia 13 października 1949 r. w sprawie świadczeń i wypłat na rzecz cudzoziemców, zatrudnionych w Polsce.

Zarządzenie powyższe zezwala aż do odwołania instytucjom i przedsiębiorstwom krajowym na dokonywanie wszelkiego rodzaju świadczeń i wypłat w złotych na rzecz cudzoziemców w rozumieniu polskich przepisów dewizowych, należnych im z tytułu zatrudnienia ich w Polsce na mocy umów, nie kolidujących z obowiązującymi w Polsce przepisami o zatrudnieniu cudzoziemców.

Umowy, zawierane z cudzoziemcami, powinny zawierać klauzulę, że wypłacane umowne wynagrodzenie w złotych nie może być ani w całości, ani w części przekazywane zagranicę.

Umowy o wynagrodzenie cudzoziemców w rozumieniu przepisów dewizowych za pracę w Polsce, o ile z treści wynika obowiązek pracodawcy przekazywania całości lub części umownego wynagrodzenia zagranicę — mogą być zawierane wyłącznie po uzyskaniu zgody Komisji Dewizowej na warunki płatności i zamieszczone w przedłożonym jej projekcie

umowy, uprzednio zaopiniowanej przez odnośne władze resortowe. Postanowienie to nie dotyczy jednak płatności, objętych pozwoleniami przywozu Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

Wnioski o przekazanie zagranicę całości lub części wynagrodzenia, ustalonego w umowie, zaaprobowanej przez Komisję Dewizową, składają zobowiązani pracodawcy, powołując się na numer i datę odnośnej decyzji Komisji Dewizowej. Jednocześnie została uchylona Uchwała Generalna Komisji Dewizowej Nr 46 z dnia 17 marca 1949 r.

Podatek od wynagrodzeń.

W Monitorze Polskim z dnia 29 listopada 1949 r. Nr A—91 pod poz. 1099 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 listopada 1949 r. w sprawie ustalenia wykazu spółdzielni, przewidzianego w § 7, ust. 4, pkt 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń.

Zarządzenie powyższe dotyczy następującego zagadnienia: W myśl art. 4, ust. 1, pkt. 2 Ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A—6 z 1949 r. str. 12) podatkowi temu (a nie podatkowi obrotowemu i dochodowemu) podlegają wynagrodzenia, otrzymywane przez osoby, które zobowiązały się do wykonania dzieła (umowa o dzieło) lub do dokonania określonej czynności dla dającego zlecenie (umowa zlecenia), jeżeli chodzi o usługi, wykonywane osobiście.

W myśl przepisu art. 4, ust. 3, pkt. 2 tejże ustawy, Minister Skarbu został upoważniony do określenia w drodze rozporządzeń, w jakich przypadkach zawarta umowa o dzieło lub umowa zlecenia będzie odpowiadać przytoczonym wyżej przepisom art. 4, ust. 1, pkt. 2 Ustawy.

Opierając się na powyższym upoważnieniu ustawowym, Minister Skarbu w rozporządzeniu wykonawczym z dnia 17 marca 1949 r. (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A—8 z 1949 r., str. 11) zarządził, że jednym z warunków koniecznych do tego, ażeby umowa o dzieło lub umowa zlecenia odpowiadała przepisom art. 4, ust. 1, pkt. 2 ustawy o podatku od wynagrodzeń, — jest okoliczność, iżby zamawiającym (przy umowie o dzieło) lub dającym zlecenie (przy umowie zlecenia) był Centralny Związek Spółdzielczy, centrale spółdzielni lub spółdzielnie wymienione w wykazie ustalonym przez Ministra Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Omawiane zarządzenie Ministra Skarbu, wydane w porozumieniu z Ministrami: Handlu Wewnętrznego, Przemysłu Lekkiego, Budownictwa oraz Kultury i Sztuki, ustala właśnie wykaz spółdzielni, które uważa się za płatnika względnie pracodawcę w rozumieniu przytoczonych powyżej postanowień rozporządzenia wykonawczego z dnia 17 marca 1949 r.

Omawiane zarządzenie weszło w życie z dniem 1 grudnia 1949 r. Do zarządzenia powyższego został dołączony wykaz, w którym figurują następujące spółdzielnie:

Spółdzielnie należące do Centrali Spółdzielni Spożywców „Społem“:

1. Powszechna Spółdzielnia Spożywców „Jedność“, Częstochowa,
2. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Kielce,
3. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Radom,
4. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Ostrowiec,
5. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Starachowice,
6. Bydgoska Spółdzielnia Spożywców, Bydgoszcz,
7. Kujawska Spółdzielnia Spożywców, Inowrocław,
8. Grudziądzka Spółdzielnia Spożywców, Grudziądz,
9. Toruńska Spółdzielnia Spożywców, Toruń,
10. Spółdzielnia Spożywców „Ogniwo“, Włocławek,
11. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Jarosław,
12. Rzeszowska Spółdzielnia Spożywców, Rzeszów,
13. Lubelska Spółdzielnia Spożywców, Lublin,
14. Białostocka Spółdzielnia Spożywców, Białystok,
15. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Łódź,
16. Powszechna Spółdzielnia Spożywców „Społem“, Pabianice,
17. Powszechna Spółdzielnia Spożywców „Praca“, Piotrków Tryb.,
18. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Skierniewice,
19. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Tomaszów Maz.,
20. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Kraków,
21. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Nowy Sącz,
22. Rejonowa Spółdzielnia Spożywców, Bedzin,
23. Bielsko-Bialska Spółdzielnia Spożywców, Bielsko,

24. Spółdzielnia Spożywców, Bytom,
25. Spółdzielnia Spożywców, Chorzów,
26. Spółdzielnia Spożywców „Konsum Robotniczy”, Cieszyn,
27. Spółdzielnia Spożywców, Cz. chowice,
28. Spółdzielnia Spożywców, Gliwice,
29. Śląska Spółdzielnia Spożywców, Katowice,
30. Spółdzielnia Spożywców, Mikołów,
31. Spółdzielnia Spożywców w Nieboczycach, Radlin,
32. Spółdzielnia Spożywców, Nowy Bytom,
33. Spółdzielnia Spożywców, Opole,
34. Spółdzielnia Spożywców, Rybnik,
35. Spółdzielnia Spożywców, Sosnowice,
36. Spółdzielnia Spożywców, Tarnowskie Góry,
37. Spółdzielnia Spożywców, Zabrze,
38. Spółdzielnia Spożywców, Zawiercie,
39. Warszawska Spółdzielnia Spożywców, Warszawa,
40. Powszechna Robotnicza Spółdzielnia Spożywców, Żyrardów,
41. Spółdzielnia Fabryczna Pracowników P.Z.P. „Wspólnota”, Bielawa,
42. Spółdzielnia Spożywców „Włóknierz”, Dzierżonów,
43. Powszechna Spółdzielnia Spożywców „Wspólnota Robotnicza”, Jelenia Góra,
44. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Legnica,
45. Spółdzielnia Spożywców „Noworudzka Kopalnia”, Nowa Ruda,
46. Wałbrzyska Spółdzielnia Spożywców, Wałbrzych,
47. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Wrocław,
48. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Poznań,
49. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Kalisz,
50. Spółdzielnia Spożywców „Mazur”, Olsztyn,
51. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Słupsk,
52. Spółdzielnia Spożywców „Robotnik”, Szczecin,
53. Elbląska Spółdzielnia Spożywców, Elbląg,
54. Gdańska Spółdzielnia Spożywców, Gdańsk,
55. Powszechna Spółdzielnia Handlowa „Zgoda”, Gdynia,
56. Powszechna Spółdzielnia Spożywców, Sopot,
57. Spółdzielnia Pracy „Przemysł Mięsny”, Warszawa,
58. Spółdzielnia Pracy Wędliniarzy i Rzeźników „Zubr”, Warszawa,
59. Gliwicka Spółdzielnia Pracy Rzeźn. Wędlin., Gliwice,
60. Spółdzielnia Pracy Przetw. Mięsnych „Grochowianka”, Warszawa,
61. Spółdzielnia Rzeźn. Wędł., Chorzów,
62. Śląski Przemysł Rzeźn. Spółdzielnia Pracy, Katowice,
63. „Przyszłość” Spółdzielnia Pracy Rzeźn. Wędł., Łódź,
64. „Zgoda” Spółdzielnia Rzeźn. Wędliniarzy, Wałbrzych,
65. „Rozwój” Spółdzielnia Pracy Mięsno-Wędlin., Zabrze,
66. Spółdzielnia Pracy Rzeźn. Wędł. „Przełom”, Biała Podl.,
67. „Zjednoczenie” Rzeźn. Wędł. Spółdzielnia Pracy i Użytk., Wrocław,
68. Pomocnicza Spółdzielnia Cechu Rzeźn. Wędł., Bydgoszcz.

Spółdzielnie należące do Centrali Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich:

1. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Białystok,
2. Śląskie Zakłady Mleczarskie, Katowice,
3. Spółdzielcze Zakłady Mleczarskie „Kartuzy”, Gdańsk,
4. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Częstochowa,
5. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Ostrowiec,
6. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Kraków,
7. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Lublin,
8. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Ozorków,
9. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Łódź,
10. Spółdzielnia Mleczarska „Błotnica”, Poznań,
11. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Gorzów,
12. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Rzeszów,
13. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Krosno,
14. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Garwolin,
15. Okręgowa Mleczarnia Spółdzielcza, Otwock,
16. Spółdzielcze Zakłady Mleczarskie, Wrocław.

Spółdzielnie należące do Centrali Spółdzielni Ogrodniczych:

1. Spółdzielnia Eksploatacji Ubocznych Użytków Leśnych „Las”, Warszawa,
2. Podhalańska Spółdzielnia Owocarska, Tymbark,
3. Rej. Spółdzielnia Ogrodniczo-Warzywnicza Ziemi Sądectkiej, Nowy Sącz,
4. Rej. Spółdzielnia Owocarsko-Warzywnicza Ziemi Sandomierskiej, Sandomierz,

5. Łódzka Spółdzielnia Ogrodnicza, Łódź,
6. Rej. Spółdzielnia Ogrodnicza, Wrocław,
7. Rej. Spółdzielnia Ogrodnicza, Warszawa,
8. „Mazowsze” Spółdzielcze Zakłady Wytw. Miodów Pitnych i Przetworów Owocowych, Warszawa,
9. Spółdzielnia Pszczelarska, Warszawa,
10. Rej. Spółdzielnia Ogrodnicza, Szczecin,
11. Wielkopolska Spółdzielnia Ogrodnicza, Poznań,
12. Polska Spółdzielnia Nasienna, Poznań,
13. „Harbaria” Spółdz. z o. u. Wytw. i Hurt. Farm. Surowe. Mieszanek i Preparatów Ziołowych, Poznań,
14. Rej. Spółdzielnia Owocarsko-Warzywnicza, Lublin,
15. Rej. Spółdzielnia Warzywn. „Samop. Chłop.” Ziemi Krakowskiej, Kraków,
16. Rej. Spółdzielnia Ogrodniczo-Zielarska, Gdańsk-Orunia,
17. Rej. Spółdzielnia Ogrodn. „Samop. Chłopska”, Bytom,
18. Rej. Spółdzielnia Ogrodnicza, Bydgoszcz.

Spółdzielnie należące do Centrali Rybnej — Centrali Spółdzielczo-Państwowej:

1. Spółdzielnia Pracy Rybackiej, Grajewo,
2. Spółdzielnia Pracy Rybackiej, Rajgród,
3. Rybacko-Przem. Spółdzielnia Pracy „Łosoś”, Gdynia,
4. Spółdzielnia „Jedność Rybacka”, Gdynia,
5. Spółdzielnia Pracy Połowów Morskich, Ustka,
6. Spółdzielnia Rybacka „Kaszub”, Wejherowo,
7. Warmińska Spółdzielnia Pracy Rybackiej, Kwidzyn,
8. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Rybitwa”, Górki Wschodnie,
9. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Śpiewowo”, Świbno,
10. Spółdzielnia „Rybak Morski”, Łeba,
11. Rybacka Spółdzielnia Pracy, Wydminy,
12. Spółdzielnia Pracy „Rybak Mazurski”, Szwaderki,
13. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Ignalino”, Zalewo,
14. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Muranka”, Mik łajki,
15. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Rybak Mazurski”, Koszno,
16. Rybacka Spółdzielnia Pracy, Giżycko,
17. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Rybak na Wadangu”, Miki,
18. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Rybak Warmiński”, Tomaszkowo,
19. Rybacka Spółdzielnia Pracy, Sorkwice,
20. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Rybak Mazurski”, Kroplewo,
21. Spółdzielnia „Rybacka Praca”, Nadbrzeż,
22. Rybacka Spółdzielnia Pracy, Węgorzewo,
23. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Rybak Mazurski” Kobyłocha,
24. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Rybak Mazurski”, Nojdomowo,
25. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Szczupak”, Silec,
26. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Roś”, Pisz,
27. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Sebel”, Giżycko,
28. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Węgorz”, Dłużec,
29. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Muker”, Zgon,
30. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Rybitwa”, Giżycko,
31. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Stynka”, Rańsk,
32. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Łabędź”, Iława,
33. Wielkopolska Spółdzielnia Rybacka, Poznań,
34. Spółdzielnia Rybacka „Sandacz”, Przemysł,
35. Spółdzielnia Rybacka „Belona”, Dziwnów,
36. Spółdzielnia Pracy Przetwórnia Ryb „Delfin”, Szczecin,
37. Spółdzielnia Pracy „Rybak”, Trzebież,
38. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Pionier Rybacki”, Nowe Warpno,
39. Spółdzielnia Rybacka „Bałta”, Niechorze,
40. Spółdzielnia „Sprzęt Rybacki”, Warszawa,
41. Spółdzielnia Rybno-Wytwórcza „Ryba”, Warszawa,
42. Spółdzielnia Rybacka, Wrocław,
43. Spółdzielnia Rybacka „Sława”, Sława Śląska,
44. Spółdzielnia Rybacka, Nowa Sól,
45. Rybacka Spółdzielnia Pracy „Repatriant”, Kunice,
46. Spółdzielnia Pracy Rybackiej Ligi Morskiej „Pstrąg”, Luban Śląski,
47. Rybacka Spółdzielnia Pracy, Głogów.

Spółdzielnia należąca do Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”:

1. Spółdzielnia Budownictwa Wiejskiego, Warszawa

Spółdzielnie należące do Centrali Spółdzielni Wytwórczych „Solidarność“:

1. Spółdzielnia „Ogmet“, Szczecin,
2. „Zjednoczenie Rzemieślniczo-Skórzane“, Warszawa,
3. „Kinor“, Warszawa,
4. „Remont“, Łódź,
5. Spółdzielnia „Sztuka“, Łódź,
6. Spółdzielnia „Zgoda“, Wrocław,
7. Spółdzielnia „Inż. Waryńskiego“, Wałbrzych.

Spółdzielnie należące do Centrali Spółdzielni Mieszkaniowych w Warszawie:

1. Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa, Warszawa,
2. Poznańska Spółdzielnia Mieszkaniowa, Poznań,
3. Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane, Warszawa,
4. Gdańska Spółdzielnia Mieszkaniowa, Gdańsk,
5. Szczecińska Spółdzielnia Mieszkaniowa, Szczecin,
6. Wrocławska Spółdzielnia Mieszkaniowa, Wrocław,
7. Brzeska Spółdzielnia Mieszkaniowa, Brzeg,
8. Trzecia Gdyńska Spółdzielnia Mieszkaniowa, Gdynia,
9. Spółdzielnia Administracyjno-Mieszkaniowa Pracowników Ministerstwa Przemysłu, Warszawa.

Spółdzielnie należące do Centrali Spółdzielni Wydawniczych i Księgarskich:

1. Spółdzielnia Wyd. „Żeglarski“, Gdynia,
2. Morski Instytut Wydawniczy, Gdynia,
3. Spółdzielnia Wyd. Prac. Techn. i Szkół Akadem., Kraków,
4. Wcterynaryjna Spółdzielnia Wydawnicza, Lublin,
5. Spółdzielnia Wydawnicza „Meta“, Katowice,
6. Spółdzielnia Wydawnicza „Życie Gospod.“ Katowice,
7. „Instytut Wiedzy“, Spółdzielnia Wydawnicza Gliwica,
8. Spółdzielnia Wydawnicza „Prawo“, Łódź,
9. Spółdzielnia Wyd. Informacja Gospod. „Ingos“, Łódź,
10. Spółdzielnia Wyd. „Słowo“, Łódź,
11. Spółdzielnia Wyd. „Polonista“, Łódź,
12. Społeczna Księg. Wydawnicza, Łódź,
13. Spółdzielnia Wydawnicza „Zagon“, Olsztyn,
14. Spółdzielnia Wydawnicza „Zryw“, Bydgoszcz,
15. Spółdzielnia Wydawnicza „Komunikacja“, Bydgoszcz,
16. Księgarnia Akadem. Spółdz. Wydawn., Poznań,
17. Rzemieślnicza Spółdzielnia Wydawnicza, Poznań,
18. Instytut Wydawn. Ruchu Ludowego „Polska“, Poznań,
19. Poznańska Spółdz. Wydawnicza, Poznań,
20. Wielkopolska Spółdzielnia „Kurier“, Poznań,
21. Wyd. Zachodnie i Morskie Spółdz. Wydawn. Prasowa P. Z. Z., Poznań,
22. Spółdzielnia Wydawn. „Polskie Pismo i Książka“, Szczecin,
23. Pożarnicza Spółdzielnia Wydawnicza, Szczecin,
24. Drukarnia Uniwers. i Politechn. Spółdz. Wydawn., Wrocław,
25. Spółdzielczy Instytut Wydawniczy, Warszawa,
26. Instytut Wydawniczy „Nasza Księgarnia“, Warszawa,
27. „Prasa Demokratyczna Nowa Epoka“ Spółdzielnia Wydawn., Warszawa,
28. Spółdzielnia Wydawn.-Oświatowa „Czytelnik“, Warszawa,
29. Spółdzielnia Wydawn. „Wydawn. Ludowe“, Warszawa,
30. Spółdzielnia Wydawn. „Autor“, Warszawa,
31. Spółdzielnia Wydawn. „Książka i Wiedza“, Warszawa,
32. Spółdzielnia Wydawn.-Graficzna „Sławia“, Warszawa,
33. „Współpraca“ Spółdz. Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Warszawa,
34. Instytut Wyd. „Sztuka“, Warszawa,
35. Rob. Spółdzielnia Wyd. „Prasa“, Warszawa,
36. Spółdzielnia Wyd. „Chłopski Świat“, Warszawa,
37. Akademicka Spółdzielnia Wydawnicza, Warszawa,
38. Centr. Księg. Rolnicza „Samopomoc Chłopska“, Warszawa,
39. Spółdzielnia Wyd. „Polska Agencja Oświatowa“, Warszawa,
40. Spółdzielnia Księg. Wyd. „Pochodnia“, Warszawa,
41. Spółdzielnia Wydawn. „Ogniwo“, Warszawa,
42. Spółdzielnia Wydawnicza „Rzemieślnik“, Warszawa,
43. Zakłady Wydawn. Spółdzielczych, Warszawa,
44. Polskie Arch. Krajozn. i Topogr. Dokument., Warszawa,
45. Spółdzielnia Wyd. „Dobry Leśnik“ (Nowe Życie), Łódź,
46. Spółdzielnia Pracy i Użytk. „Czytelnik“, Kraków,

47. „Imago Artis“ Spółdzielnia Pracy Zespołu Historyków Sztuki, Kraków,
48. Spółdzielnia Art. Malarzy „Sztuka“, Łódź,
49. Spółdzielnia Pracy Zw. Polskich Art. Plastyków, Łódź,
50. Spółdzielnia Pracy Aktorów „Osa“, Łódź,
51. Pomorska Spółdzielnia Księg. Papiern. „Nauka“, Bydgoszcz,
52. Akadem. Spółdzielnia Księg. „Skrypt“, Toruń,
53. „Samopomoc Notarialna“ Spółdzielnia z. o. u., Toruń,
54. Spółdzielnia Pom. Szkolnych „Oświata“, Poznań,
55. Spółdzielnia Pracy Plastyków „Forma“, Poznań,
56. Spółdzielnia Księgarska „Ognisko“, Katowice,
57. Księgarnia Spółdz. „Akademik“, Szczecin,
58. Spółdz. Pracy Teatralnej „Teatr Mały“, Szczecin,
59. Warsz. Spółdz. Księg. Wyd. „Światowid“, Warszawa,
60. Spółdzielnia Pracy Artystów i Autorów „Impreza“, Warszawa,
61. Spółdz. Agencja Inform. „Glob“, Warszawa,
62. „Teatr Dzieci Warszawy“ Spółdzielnia Pracy i Użytk., Warszawa,
63. „Ludowy Teatr Muzyczny“ Spółdzielnia Pracy i Użytk., Warszawa,
64. „Wróblek Warszawski“ Spółdzielnia Pracy Teatr., Warszawa,
65. Spółdzielnia Pracy Aktorów „Syrena“, Warszawa,
66. „Placówka“ Książnica Spółdzielcza, Wrocław,
67. Akademicka Spółdzielnia Wydawnicza, Gliwica,
68. Studencka Spółdzielnia Wydawnicza, Kraków,
69. Studencka Spółdzielnia Wydawnicza, Łódź.

Nazwy miejscowości

W Monitorze Polskim Nr A-92 z dnia 30 listopada 1949 roku, pod poz. 1105 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 17 października 1949 r. o przywróceniu i ustaleniu nazw miejscowości.

Zarządzenie powyższe ustala w brzmieniu polskim nazwy oraz pisownię nazw miejscowości w powiatach: olsztyńskim, węgorszewskim, gdańskim, lidzbarskim, oleckim, giżyckim, kętrzyńskim, mrągowskim, piskim i reszelskim, i w odrębnych rubrykach podaje: 1) nazwę polską, 2) II przypadek oraz przyimotnik, 3) powiat i 4) dawną nazwę (niemiecką).

W myśl omawianego zarządzenia w stosunkach publicznych wolno używać nazw miejscowości, wymienionych w tym zarządzeniu, tylko w brzmieniu, ustalonym owym zarządzeniem.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 30 listopada 1949 r.

Komisarz Gospodarki Energetycznej

W Monitorze Polskim Nr A-93 z dnia 2 grudnia 1949 r. pod poz. 1111 została ogłoszona uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 26 października 1949 r. w sprawie powołania Komisarza Gospodarki Energetycznej.

Stanowisko Komisarza Gospodarki Energetycznej zostało utworzone w celu racjonalizowania i usprawnienia gospodarki energetycznej.

W szczególności do zakresu działania Komisarza należy nadzór nad gospodarką energetyczną odbiorców energii pod względem jej racjonalnego zużycia oraz ze stanowiska interesów gospodarczych Państwa.

Tymczasowy statut organizacyjny Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

W Monitorze Polskim Nr A-100 z dnia 19 grudnia 1949 r. pod poz. 1173 została ogłoszona uchwała Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

Z dniem wejścia w życie omawianej uchwały utraciła moc obowiązującą uchwała Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w tym samym przedmiocie (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A-7 z 1949 r., str. 16).

W ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie omawianej uchwały będzie nadany Ministerstwu Handlu Wewnętrznego na wniosek Ministra Handlu Wewnętrznego nowy statut organizacyjny.

Omawiana uchwała weszła w życie z dniem 19 grudnia 1949 r.

Statut Banku Inwestycyjnego.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 1177 została ogłoszona uchwała Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie nadania statutu Bankowi Inwestycyjnemu. Został również ogłoszony sam statut, jako załącznik do powyższej uchwały.

Uchwała weszła w życie z dniem 19 grudnia 1949 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1949 r.

Przymusowe zrzeczenia prywatnego przemysłu.

W Monitorze Polskim Nr A-101 z dnia 22 grudnia 1949 r. pod poz. 1185 zostało ogłoszone zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1949 r. w sprawie powołania przymusowych zrzeczeń prywatnego przemysłu.

Uwzględniając wniosek zainteresowanych samoistnych przemysłowców poparty opinią Izby Przemysłowo - Handlowej w Warszawie oraz na mocy art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53 z 1927 r., poz. 463) wraz z późniejszymi zmianami zostały powołane do życia następujące zrzeczenia prywatnego przemysłu:

1. Ogólnopolskie Zrzeczenie Prywatnego Przemysłu Mięsnarskiego,
2. Ogólnopolskie Zrzeczenie Prywatnego Przemysłu Fermentacyjnego,
3. Ogólnopolskie Zrzeczenie Prywatnego Przemysłu Spożywczego,
4. Ogólnopolskie Zrzeczenie Prywatnego Przemysłu Włókienniczego,
5. Ogólnopolskie Zrzeczenie Prywatnego Przemysłu Mineralnego i Materiałów Budowlanych,
6. Ogólnopolskie Zrzeczenie Prywatnego Przemysłu Metalowego i Elektrotechnicznego, oraz
7. Ogólnopolskie Zrzeczenie Prywatnego Przemysłu Chemicznego.

Siedzibą zrzeczenia, wymienionego w pktcie 4 — jest Łódź, a pozostałych zrzeczeń — m. st. Warszawa.

Zrzeczenia mają charakter przymusowy i należenie do nich przedsiębiorców wykonywujących odnośne przemysły jest obowiązkowe.

Szczegółową organizację i zakres działania tych zrzeczeń określa statuty, jakie im nada Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

Zarządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 1950 r.

Zastępstwo sądowe przez Prokuraturę Generalną R.P.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 1186 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 17 listopada 1949 r. w sprawie zastępstwa sądowego przez Prokuraturę Generalną R.P. przedsiębiorstw państwowych i państwowo - spółdzielczych, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

Zarządzenie powyższe zostało wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i na podstawie art. 12 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8 z 1947 r., poz. 42) i art. 2 ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o przedsiębiorstwach państwowo - spółdzielczych (Dz. U. R. P. Nr 30 z 1948 r., poz. 201).

Zarządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 1950 r.

Oplaty manipulacyjne na rzecz Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Administracji Publicznej Nr 47 z dn. 17 listopada 1949 r., pod poz. 348 zostało ogłoszone pismo okólne z dnia 28 października 1949 r., polecające zaniechanie pobierania opłat manipulacyjnych

przez Związki Samorządu na rzecz Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych, o ile takie opłaty w terenie są stosowane.

Wymiar podatku od nieruchomości i od lokali.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Administracji Publicznej z dn. 22 listopada 1949 r. Nr 48 pod poz. 352 został ogłoszony Okólnik Nr 161 z dnia 8 listopada 1949 r. L. S. D. III.-O.-3955, zawierający wytyczne w sprawach wymiaru podatku od nieruchomości i od lokali.

Celem okólnika jest wyjaśnienie wątpliwości, jakie nasunęły się niektórym samorządowym władzom wymiarowym przy stosowaniu przepisów dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198 z późniejszymi zmianami) w zakresie podatku od nieruchomości.

W szczególności odnośnie opodatkowania gruntów pod budynkami okólnik zauważa, że przy wymiarze podatku od nieruchomości niektóre zarządy miejskie obciążają tym podatkiem osobno budynek, przyjmując za podstawę opodatkowania czynsz względnie wartość czynszową, a osobno — plac pod budynkiem, biorąc za podstawę opodatkowania 5% wartości obiegowej gruntu. Okólnik, opierając się na odnośnych przepisach ustawy, wyjaśnia, że przedmiotem podatku od nieruchomości są budynki lub inne zabudowania wraz z gruntami pod tymi budynkami lub zabudowaniami oraz należącymi do nich podwórzami, zieleńcami itp. Podstawę opodatkowania stanowi więc wyłącznie czynsz lub wartość czynszowa za mieszczący się w budynku lokal bez doliczania wartości gruntu pod budynkiem i przy budynku.

O ile chodzi o podstawę podatku od nieruchomości w odniesieniu do użytkowych części budynku okólnik ustala zasadę, że podstawę tę stanowi czynsz, to znaczy — cała kwota świadczenia ze strony najemcy z tytułu najmowanego lokalu bez względu na to, czy z otrzymanego czynszu ma wynajmujący uiścić opłatę na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej, czy też nie.

Odnośnie ulg dla nowowznoszonych budowli okólnik zauważa, że według przepisów ustawy z dn. 3 lipca 1947 r. o popieraniu budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 52 z 1947 r., poz. 270) nowowznoszonym budowlom oraz znajdującym się w nich lokalom mieszkalnym przysługują mają wskazanym w ustawie ulgi podatkowe. Ulgi te będą udzielane w trybie, jaki określi Minister Budownictwa w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Zapowiedziane rozporządzenie jednak nie ukazało się jeszcze i zdarzają się wypadki, że władze wymiarowe dokonywują nadal wymiarów również w odniesieniu do takich obiektów, którym przysługują ulgi.

Wobec tego okólnik poleca wstrzymywanie na prośby podatników poboru podatków od nieruchomości i od lokali do czasu ukazania się wspomnianych wyżej przepisów wykonawczych, jeżeli zachodzą warunki, przewidziane w ustawie z 3 lipca 1947 r. o popieraniu budownictwa.

Nieruchomości zamienne.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 30 listopada 1949 r. Nr 49 pod poz. 359 został ogłoszony okólnik Nr 103 z dnia 14 listopada 1949 r. Lcz. Orp. II-2-6644-1 ustalający, że załatwianie spraw, dotyczących nieruchomości zamiennych w Urzędach Wojewódzkich winno być poruczone Oddziałom Zarządu Nieruchomości Państwowych w Wydziałach Ogólnych.

Pomoc i nadzór lekarsko-weterynaryjny nad zwierzętami Rolniczych Spółdziel i Producyjnych i Spółdzielni Parcelacyjno-Osadniczych.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 listopada 1949 r. Nr 18 pod poz. 93 został ogłoszony okólnik z dnia 7 października 1949 r. Nr W.L.II-15, zapewniający rolniczym spółdzielniom produkcyjnym oraz spółdzielniom parcelacyjno-osadniczym należytą opiekę i pomoc lekarsko-weterynaryjną w zakresie chorób zwierząt.

Z M I A N A A D R E S Ó W

CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO, CENTRAL SPÓŁDZIELNI I SPÓŁDZIELNI

Z dniem 1 stycznia 1950 roku następujące instytucje spółdzielcze zmieniły dotychczasowe siedziby swoich biur, i w związku z powyższym podajemy obecne ich adresy:

Centralny Związek Spółdzielczy — Warszawa, ul. Nowy Świat 53.

Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” — Warszawa, ul. Kopernika 30.

Związek Spółdzielni Spożywców — Warszawa, ul. Grażyny 13.

„Centrala Spożywcza” Przedsiębiorstwo Państwowe-Spółdzielcze — Warszawa, ul. Grażyny 15.

Centrala Spółdzielni Mieszkaniowych — Warszawa, Al. Niepodległości 152.

Warszawsk. Spółdzielnia Spożywców — Warszawa, ul. Wolska 84/86.

Zakłady Wydawnictw Spółdzielczych — Warszawa, ul. Bielańska 18.

ZAKŁADY WYDAWNICTW SPÓŁDZIELCZYCH
W WARSZAWIE

zawiadamiają, że administracja czasopism:

Monitor Spółdzielczy
Przegląd Spółdzielczy
Rolnik Spółdzielca
Zarządzenia : Informacje
Spółnota Pracy
Praca Księgarska

przeniesiona została z ul. Kopernika 30
na ulicę Bielańską 18
tel. Nr 808-10.

Wszelką korespondencję w sprawie prenumeraty powyższych czasopism prosimy kierować pod adresem: ul. Bielańska 18.

ZMIANA ADRESÓW „MONITORA SPÓŁDZIELCZEGO”

Od dnia 1 stycznia 1950 r.

Redakcja „Monitora Spółdzielczego” mieści się w Warszawie przy ul. Nowy Świat 53, pokój 5. tel. 888-42. Załatwia sprawy, związane z treścią Części „A” Monitora Spółdzielczego.

Administracja „Monitora Spółdzielczego” mieści się w Warszawie przy ul. Bielańskiej 18, tel. 870-07. Przyjmuje korespondencję związaną z ogłoszeniami rejestrowymi oraz załatwia sprawy, dotyczące prenumeraty zarówno Części „A”, jak i części „B” Monitora Spółdzielczego.

Prenumerata roczna zł 1.200.— numer pojedynczy zł 100 — Konto PKO W-wa 1-7560 „Monitor Spółdzielczy”

Adres Warszawa, Nowy Świat 53, tel. 888-42

Redaguje Komitet Wydawca: Centralny Związek Spółdzielczy

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3, 11000. Zam. 45-47. B-97603.